

Stædighed kan være påkrævet for at få ret

Skrevet af partner, advokat (H) Torben Bagge og partner, advokat (L), HD (R) Henrik Rahbek, begge TVC Advokatfirma.

Det kan kræve tålmod og stædighed, når der skal opnås ret i en given skatte- eller afgiftssag. I denne artikel omtales en konkret skattesag, hvor skatteyder først fik medhold, da han indbragte sagen for Vestre Landsret.

Den 7. maj 2019 afsagde Vestre Landsret dom i sagen BS-346/2017-VLR. Sagen blev således afsluttet ni år efter, at skattemyndighederne oprindeligt rejste sagen. Dommen er endnu ikke offentliggjort.

Nærmere om sagen

Sagen omhandlede en skatteyder, som i december 2008 overtog en personligt drevet virksomhed fra sin far. Overdragelsen af virksomheden fandt sted med tilbagevirkende kraft og med skattemæssig virkning pr. 1. januar 2008.

Købesummen betalte skatteyderen ved for det første at overtage virksomhedens gæld på ca. kr. 275.000, for det andet ved at udstede et gælds-brev til sin far på kr. 900.000 og endelig for det tredje ved at modtage en gave fra sin far på ca. kr. 74.000.

Omtalte gælds-brev på kr. 900.000, som var sagens omdrejningspunkt, blev oprettet med skatteyderen som låntager og hans far som långiver. Dette uden henvisninger af nogen art til virksomheden. På gælds-brevet blev således også påført skatteyderens personnummer.

I virksomhedens driftsregnskab for 2008 medtog skatteyderens revisor gælds-brevet som en prioritetsgæld og foretog nedskrivning af virksomhedens egenkapital for at få balancen

til at stemme. Driftsregnskabet var således ikke retvisende.

Skatteyderen skiftede herefter revisor. Den nye revisor forestod udarbejdelsen og indgivelsen af skatteyderens selvangivelse for indkomståret 2008.

Skatteyderens nye revisor forestod således også skatteyderens disponeringer i virksomhedsskatteordningen for indkomståret 2008.

Revisoren medtog i den forbindelse skatteyderens gæld på kr. 900.000 til dennes far, som en del af det regnskabsmæssige indestående ultimo 2008. Gælden indgik således som egenkapital og dermed som en privat gæld uden at blive medtaget i virksomhedsskatteordningen.

I det efterfølgende år – dvs. 2009 – gennemførte skatteyderen en skattefri virksomhedsomdannelse. I virksomhedsomdannelsen blev nævnte gæld til skatteyderens far ikke medtaget i selskabets balance ud fra den forudsætning, at der – som forudsat ved revisors disponering af virksomhedsskatteordningen – var tale om en privat gæld, der var virksomheden uvedkommende.

Sagens behandling hos skattemyndighederne

Ved afgørelse af den 26. maj 2010 fandt skattemyndighederne, at den gennemførte virksomhedsomdannelse ikke kunne gennemføres efter bestemmelserne om skattefri virksomhedsomdannelse, idet den omtalte gæld til skatteyderens far var holdt udenfor virksomhedsomdannelsen.

Det var således skattemyndighedernes opfattelse, at gælden var erhvervsmæssig og dermed skulle indgå i virksomhedsomdannelsen for at opfylde virksomhedsomdannelseslovens § 2, stk. 1, nr. 2, hvorefter "*alle aktiver og passiver*" i virksomheden skal indgå i virksomhedsomdannelsen.

Herudover modtog skatteyderen en selvstændig afgørelse om, at denne skulle beskattes af avance ved afhændelse af goodwill med kr. 700.00 samt fortjeneste ved salg af driftsmidler med ca. kr. 50.000. Dette som følge af, at virksomhedsomdannelsen blev anset som skattepligtig.

Skatteyderens første omgang i det administrative klagesystem

Skatteyderen klagede i første omgang de to afgørelser til skatteankenævnet, der fandt, at virksomhedsomdannelsen var skattepligtig, idet gælden til skatteyderens far måtte anses for erhvervsmæssig, hvorfor denne – ifølge skatteankenævnet – skulle have indgået i virksomhedsomdannelsen.

Skatteankenævnet nedsatte fortjenesten ved overdragelse af goodwill til kr. 0, hvorefter de skattemæssige konsekvenser af, at virksomhedsomdannelsen blev anset som skattepligtig, bestod i beskatning af avance ved salg af driftsmidler med ca. kr. 50.000.

Skatteyderen fandt imidlertid, at problemstillingen om gennemførelse af virksomhedsomdannelsen skattefrit var principiel og indbragte derfor sagen for Landsskatteretten.

Skatteankestyrelsens sagsbehandler fandt ved sit forslag til afgørelse, at gælden mellem skatteyderen og dennes far måtte anses for en privat gæld og dermed ikke skulle indgå i virksomhedsomdannelsen.

Retsmedlemmerne i Landsskatteretten fandt imidlertid noget overraskende, at gælden var erhvervsmæssig. Det forekommer umiddelbart usikkert, hvad baggrunden for denne konklusion var, men konsekvensen for skatteyderen var ikke uvæsentlig.

Endnu et bump på vejen

I den mellemliggende periode havde skattemyndighederne – baseret på skatteankenævnets afgørelse om nedsættelse af goodwill og en ny vurdering af sagen – truffet afgørelse om, at skatteyderen, som privat ejede et varemærke og nogle opskrifter benyttet i virksomheden, skulle beskattes af en fikseret leje og afgift af selskabets vederlagsfrie benyttelse heraf.

Skattemyndighederne fastslog desuden, at den gennemførte skattefrie virksomhedsomdannelse tillige var skattepligtig som følge af, at hverken opskrifterne eller varemærket indgik i virksomhedsomdannelsen.

Der blev således lagt yderligere pres på skatteyderen ved denne nye afgørelse med supplerende argumentation til støtte for, at den gennemførte virksomhedsomdannelse ikke kunne gennemføres skattefrit – igen med henvisning til, at ikke "*alle aktiver og passiver*" var overdraget til selskabet.

Skatteyderens anden omgang i det administrative klagesystem

Den nye afgørelse blev ligeledes påklaget til skatteankenævnet, hvor det ved syn og skøn blev fastslået, at lejeværdien af varemærket og opskrifterne samt en eventuel afgift for benyttelsen heraf mellem uafhængige parter ville udgøre kr. 0.

Der var således ifølge skatteankenævnet ikke grundlag for at beskatte skatteyder af en

fikseret indtægt ved selskabets vederlagsfrie benyttelse af aktiverne.

Første omgang hos domstolene – Retten i Horsens

Den af Landsskatteretten truffne afgørelse omhandlende spørgsmålet om, hvorvidt virksomhedsomdannelsen var skattepligtig, blev indbragt for domstolene med Retten i Horsens som første instans.

I den forbindelse gjorde Skatteministeriet ikke blot gældende, at gælden til skatteyderens far skulle indgå som et passiv ved virksomhedsomdannelsen. Skatteministeriet gjorde desuden gældende, at førnævnte aktiver i form af opskrifter og et varemærke tillige skulle have indgået i virksomhedsomdannelsen, hvorfor virksomhedsomdannelsen også på denne baggrund skulle kvalificeres som skattepligtig.

Retten i Horsens fandt i overensstemmelse med Skatteministeriets anbringender, at den i sagen omhandlende gæld var erhvervsmæssig. Der blev i den forbindelse lagt vægt på, at gælden fremgik af selskabets driftsregnskab, samt at gælden i en vurderingsberetning var opført som et restpassiv i virksomheden og ikke indgik i selskabet.

Retten i Horsens anførte videre som begrundelse, at hverken skatteyderen eller hans revisor havde orienteret myndighederne om, at gælden, efter deres opfattelse, var placeret forkert i driftsregnskabet tilbage fra 2008.

Anden omgang hos domstolene – Vestre Landsret

Skatteyderen indbragte efterfølgende den af Retten i Horsens afsagte dom for Vestre Landsret.

Vestre Landsret lagde – modsat Retten i Horsens – afgørende vægt på, at gælden ikke indgik i virksomhedsordningen for 2008, samt at såvel skatteyderen og dennes far for henholdsvis Retten i Horsens og Vestre

Landsret havde forklaret, at der var tale om en privat gæld.

Af Vestre Landsrets begrundelse fremgår følgende:

”Efter virksomhedsomdannelseslovens § 2, stk. 1, nr. 2, er det en betingelse for at anvende lovens regler om skattefri virksomhedsomdannelse, at alle aktiver og passiver i virksomheden overdrages til selskabet.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingets Skatteudvalgs betænkning over lovforslag nr. L 147 af 17. december 1998, bemærkninger til ændringsforslag nr. 2, at der ved vurderingen af, hvilke erhvervsmæssige aktiver og passiver der vedrører virksomheden, må tages udgangspunkt i de regnskaber og indkomstopgørelser, der gennem årene er udarbejdet for virksomheden. Har virksomheden inden omdannelsen været omfattet af virksomhedsordningen, er det de aktiver og passiver, der har været inddraget under denne ordning, som nu skal overdrages til selskabet.

[Revisor] stod på vegne af [skatteyder] for virksomhedsomdannelsen pr. 1. januar 2009 af virksomheden [...] til [selskabet]. Landsretten lægger efter [revisors] forklaring sammenholdt med bevisførelsen i øvrigt til grund, at gælden på 900.000 kr. ikke indgik i [skatteydere] virksomhedsordning for 2008, idet [revisor] betragtede beløbet som [skatteydere] private gæld. [Skatteydere] og [skatteydere far] har begge forklaret, at der var tale om privat gæld mellem de to.

Landsretten lægger efter bevisførelsen endvidere til grund, at varemærket [...] og opskrifterne på [...], som ikke indgik i virksomhedsomdannelsen, har været ejet af [skatteyder], siden virksomheden blev etableret, også i den periode, hvor han ikke selv har drevet virksomheden. Det fremgår af skønserklæringen, at skønsmanden har vurderet markedslejeværdien i 2009 og 2010 for [selskabets] ret til løbende at benytte varemærket og [...] -opskrifterne til 0 kr.

Landsretten finder det på denne baggrund godtgjort, at betingelserne i virksomhedsomdannelseslovens § 2, stk. 1, nr. 2, er opfyldt, og landsretten tager derfor [skatteyderes] påstand til følge.”

Afsluttende bemærkninger

Under sagens behandling hos domstolene tilføjede Skatteministeriet – i forhold til den oprindelige afgørelse fra skattemyndighederne – yderligere argumentation til støtte for, at virksomhedsomdannelsen ikke var skattefri. Det var således på ingen måde givet, at skatteyderen kunne opnå medhold hos domstolene.

Den pågældende skatteyder valgte imidlertid at forfølge sin ret uanset, at det medførte et langt sagsforløb.

Som det fremgår ovenfor, var den pågældende skatteyder således ikke blot igennem et langt sagsforløb i det administrative klagesystem. Han skulle også igennem to domstolsinstanser, før han endelig opnåede fuldt medhold i sagen ved Vestre Landsret.

Det konkrete sagsforløb vidner om, at det kan kræve tålmod og stædighed, når der skal opnås ret i en given skatte- eller afgiftssag, men at det omvendt kan betale sig at forfølge sin ret.